

ת"פ 40360/07/13 - מדינת ישראל נגד מ ר, נוכחים:

בית משפט השלום בכפר סבא

25 יוני 2014

ת"פ 40360-07-13 מדינת ישראל נ' ר (עציר)

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד
נתנאל בוג'ו

נגד
הנאשם

מ ר (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד מ ר

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד נעמי משאשה
הנאשם הובא וב"כ עו"ד ר מ

גזר דין

1. הנאשם, מ ר יליד 1975, הורשע בעקבות הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש, תקיפת בן זוג וגרימת חבלה של ממש, היזק בזדון, איומים וחבלה במזיד ברכב.**

במסגרת ההסדר, נשלח הנאשם לשירות המבחן על מנת לבחון קבלת אחריות מצדו ואת המוטיבציה לעבור הליך טיפולי. הוסכם על הצדדים כי אם הנאשם יקבל אחריות ויגלה מוטיבציה לטיפול יסתפקו הצדדים בעתירה למע"ת וצו מבחן, ואם לא - יטענו פתוח.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, הנאשם והמתלוננת פ.ר. נשואים מזה שבע שנים ומתגוררים ב... ולהם שלושה ילדים משותפים, כולם קטינים: ח.ר. יליד 2006, א.ר. יליד 2008 ו-י.ר., יליד 2011.

ביום 10.7.2013, בשעות הבוקר, בעת שהנאשם והמתלוננת שהו במטבח ביתם, דרש הנאשם מהמתלוננת 10,000 ₪. המתלוננת סרבה והסבירה שאין ברשותה סכום כסף כזה. הנאשם שבר בתגובה חפצים בבית, הטיח קללות שונות במתלוננת, הכה את ילדיו א.ר. ו-י.ר., ויצא מהבית.

למחרת בשעה 17:00 או בסמוך, שב הנאשם ודרש מהמתלוננת סכום כסף. המתלוננת סרבה, פרץ בין השניים ויכוח, ובמהלכו הכה הנאשם את בנו הקטין א.ר. בפניו ובחזהו. המתלוננת ניסתה להגן על א.ר. ובתגובה תקף אותה הנאשם בכל חלקי גופה.

כאשר ניסתה המתלוננת במהלך מנוסתה מהבית להזעיק את המשטרה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה,

נטל הנאשם את הטלפון ומנע ממנה לעשות כן. המתלוננת לקחה את א.ר. ו-י.ר., נכנסה עמם לרכבה ונסעה לבית שכנתה. הנאשם דלק אחר המתלוננת ברכבו שלו, ובהגיעם לבית השכנה יצא מרכבו, עמד ליד חלון רכבה של המתלוננת ואיים עליה, בנוכחות הילדים שהיו ישובים ברכב, באומרו: "אם לא תחזרי הביתה - אכנס בך עם הרכב שלי". בהמשך פגע הנאשם עם רכבו ברכב המתלוננת, דבר שגרם בהלה לקטינים.

בהמשך איים הנאשם שיפגע במתלוננת אם לא תחזור הביתה.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו לקטין א.ר. חבלה מסביב לעינו ושריטה מתחת לה; כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות בחזה, בבטן וברגל; כתוצאה ממעשיו הרס הנאשם ופגע במזיד בחפצים שונים בבית; כתוצאה ממעשיו נפגע רכבה של המתלוננת בחלקו הקדמי השמאלי, במכסה המנוע, בלוחית הזיהוי ובטמבון, ונפגע גם רכבו של הנאשם בחלקו הקדמי.

3. נתקבלו בעניינו של הנאשם שני תסקירים. משילוב האמור בתסקירים עולה בעניינו של הנאשם התמונה הבאה:

הנאשם הוא הנסדאי במקצועו. בתום לימודיו עבד בעסקי חקלאות ושיווק שהיו בבעלות אביו, ובהמשך עבר לניהולו. ברקע העבירות חוב כספי משמעותי, אשר לתפיסת המתלוננת הצטבר בשל קשייו של הנאשם להתמיד בעבודה ולנהל את עסקיו ביעילות.

שירות המבחן העריך כי הנאשם פעל כלפי בני משפחתו מתוך צורך בשליטה. בחסות שירות המבחן שולב הנאשם בטיפול לגברים אלימים ב"בית נועם", להליך שאמור היה להימשך ארבעה חודשים וכלל יציאה מסודרת לעבודה בפיקוח. כבר מהיום הראשון התעוררו בעיות עם הפיקוח ובנוסף הנאשם הפר פעמיים כללים וגבולות המקום, לא נענה לסמכות הצוות הטיפולי תוך התנהלות מניפולטיבית שערערה את היכולת לתת בו אמון. הנאשם לא לקח אחריות ממשית על התנהלותו ומעשיו האלימים מעבר לשיתוף פעולה טכני, ונפגש עם המתלוננת למרות תנאי "בית נועם" וצו ההרחקה.

נוכח הסיכון המוגבר במצבו נעצר הנאשם מחדש בחודש פברואר 2014. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתייחס בצמצום לצרכים ולפגיעה שהסב לאשתו ולילדיו. המתלוננת גילתה התייחסות מגוננת כלפי הנאשם. בניגוד לעמדה שהציגה כלפי שירות המבחן בהליך המעצר, אז דיווחה על התנהגות אלימה ושתלטנית לאורך מרבית שנות הנישואין לנאשם, ולמרות שבשנת 2012 פנתה בבקשת גירושין לבית הדין השרעי, טענה המתלוננת במסגרת האבחון בהליך העיקרי כי האלימות בגינה נעצר הנאשם היא אלימות חריגה. שירות המבחן התרשם כי עמדתה המגוננת של המתלוננת לא תאפשר לה להעביר מסר חד משמעי של גבול למול אלימות מצדו ואף עלולה לתרום לשמירת מעגל התלות והאלימות הזוגית.

בסיכומו של דבר נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

4. במסגרת הטיעונים לעונש הגישו הצדדים את המוצגים הבאים: המאשימה הגישה תמונות של הפגיעות שנגרמו בגופם של המתלוננת והילדים (תע/1) וכן תעודות רפואיות מהן ניתן ללמוד, בין היתר, כי הקטין א.ר. התלונן לאחר הפגיעה על כאבים בעין שמאל והקטין י.ר. גילה סימני חרדה ובכי והתלונן על כאבי ראש. ההגנה הגישה מסמך מאגף הרווחה של עיריית ... (נע/1) בו נרשם כי המשפחה עברה שינוי והנאשם והמתלוננת מבקשים לשקם את התא המשפחתי.

5. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר באירוע חמור ומתגלגל, במהלכו הפגין הנאשם אלימות כלפי אשתו וילדיו וכן כלפי רכוש. בהתחשב בערך החברתי המוגן העומד ביסוד העבירות אותן ביצע הנאשם, ובנסיבות המקרה, טען התובע כי מתחם העונש ההולם את עניינו של הנאשם נע בין שנת מאסר בפועל לארבע שנות מאסר. ב"כ המאשימה טען כי שיקום אינו על הפרק ועל כן ביקש לגזור על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הוגשה פסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באלימות נקודתית מצדו של הנאשם. עוד טען הסנגור כי בעצם ההודאה ומניעת עדות המתלוננת - נטל הנאשם אחריות על מעשיו. לדברי ב"כ הנאשם נפלט הנאשם מ"בית נועם" מטעמים בלתי ענייניים, ואין לראות בכך כישלון של הליך הטיפול אותו עבר. לדעת הסנגור, טעה שירות המבחן בהערכה שגיבש אודות הנאשם. עוד טען כי אשת הנאשם, אשר נכחה בדיון (אך לא העידה לטובת בעלה בשלב הטיעונים לעונש), מעוניינת בשיקום התא המשפחתי ומבקשת להקל עם הנאשם. בסיכומו של עניין עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הסביר כי טעה והביע חרטה. הנאשם דיבר על הסבל שעבר בבית הסוהר, וביקש שתינתן לו הזדמנות להוכיח את רצינות כוונתו לשקם את התא המשפחתי.

דין והכרעה

7. נוכח סירובה של אשת הנאשם, המתלוננת, להיענות לדרישות כספיות חוזרות אשר הפנה הנאשם כלפיה, הפגין כלפיה הנאשם אלימות קשה, שהותירה בה סימנים (ראו תע/1). הנאשם לא הסתפק באלימות החמורה שהפגין כלפי אשתו, אלא הוסיף וחבל בילדיו הרכים בני החמש (א.ר.) והשנתיים (י.ר.). עוד השתולל הנאשם ושבר חפצים בבית, וכאשר ניסתה המתלוננת לנוס מפניו, להזעיק משטרה ולהגן על ילדיה - נטל ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה באופן שמנע ממנה להזעיק משטרה, ובהמשך דלק אחריה ברכבו, פגע באמצעותו ברכב בו נסעה עם ילדיה החבולים, ואיים על המתלוננת איומים שונים כמפורט בכתב האישום המתוקן בשנית.

8. מעשי הנאשם משתבצים היטב לתוך המסגרת השחורה של מעשי אלימות במשפחה. כפי שפסק בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' **מדינת ישראל**, (11.10.2007); פסקה 7 לפסק הדין:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה

לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בפסיקה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את כלל מעשי העבירה שביצע הנאשם, בהתחשב בערך החברתי החשוב שנפגע מביצוע עבירותיו וממידת הפגיעה הניכרת בו, ובנסיבות ביצוע העבירה שפורטו לעיל (לרבות הניצול לרעה שניצל הנאשם את כוחו העדיף כלפי אשתו וילדיו הרכים במסגרת ביצוע העבירות - סעיף 40ט(11) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, להלן - "**חוק העונשין**"), הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-40 חודשי מאסר בפועל.

10. אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי לצרכי שיקום הנאשם (סעיף 40ד לחוק העונשין). בניגוד לנטען על ידי בא כוחו, התמונה העולה מתסקירי המבחן שהוגשו בעניינו של שולחו היא של אדם מניפולטיבי, אלים ושתלטן כלפי בני משפחתו, שמודה באופן טכני בלבד ואינו מפנים את חומרת התנהגותו ואת תוצאותיה.

הנאשם נפלט מ"בית נועם" מן הטעמים המפורטים בתסקירי שירות המבחן שהונחו לפניי. לז חפץ הנאשם לערער על קביעות שירות המבחן בהליך המעצר יכול היה לפנות בעניין זה לבית המשפט אשר טיפל בהליך זה ואולי אף לערכאת הערעור. אין כל אפשרות לבחון במסגרת ההליך העיקרי את הסיבות לכך.

כך או כך, ברור כי שיקום הנאשם אינו עומד כעת על הפרק, ודי בכך כדי לדחות את בקשתו לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם.

כאן גם המקום להעיר כי הפניית ב"כ הנאשם במסגרת טיעוניו לעונש לגזר דיני בת"פ 2131/08 **מדינת ישראל נ' אבו צאפי** (2.7.2013) אינה במקומה, שכן באותו הליך סטייתי מרמת הענישה הנהוגה והראויה בכגון דא לצרכי שיקום מובהקים (ראו פסקה 12.ד לגזר הדין).

11. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הבאתי בחשבון לעניין זה את העובדה כי לנאשם אין הרשעות קודמות, את הודאתו בהסדר טיעון שחשך את

עדות אשתו ואת הפגיעה של העונש במשפחת הנאשם ובו עצמו. מנגד נתתי דעתי גם לכך שהנאשם, חרף דבריו הנרגשים בבית המשפט, לא נטל אחריות אמיתית על מעשיו כעולה בבירור מתסקירי המבחן, ולצורך הברור במקרה זה בעונש שיהיה בו כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירת אלימות נוספת כלפי בני משפחתו (סעיף 140 לחוק העונשין).

12. לאחר ששקלתי את מלוא טענות הצדדים לקולה ולחומרה הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 28 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.7.2013 ועד ליום 1.10.2013, מיום 9.10.2013 ועד ליום 20.10.2013 ומיום 19.1.2014 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה של אלימות במשפחה, לרבות איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ד, 25 יוני 2014, במעמד הנוכחים.